

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

43. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Dunozeo Decano, in
causa Toletana Pensionis. Lunae 15. Ianuarii 1646.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

2. Huius verò relevancia probationis ostenditur ex quo cessante gradu Doctoratus cessat fundamentum prelatiōis in decisionibus ponderatum ad favorem Petri, cum etiam ex facto tollatur alterum quoddam esset Sacerdos antiquior; & hos articulos eo facilius admittendos esse Domini censuerunt, quia sumus veritatis huius futura probationis exhibetur ex libris compulsa in Vniuersitate Salamantina, in quibus non legitur nomen Petri descriptum, prout ex dispositione statuti pluries adnotari consueuisse studentium nomen, antequam laurea decoreretur ex illius exhibitione doceri, cuius obseruantia probari intenditur ex testibus in Curia examinandis, ex hac enim obseruantia resultat probatio negatiua, quod Petrus in eodem libro non sit descriptus, nec gradu Doctoratus fuerit insignitus, vt notat Baldus in l. 2. C. de err. adu. num. 5. in fin. Ruin. conf. 35. num. 19. l. 1. Rota coram Cassad. decis. 5. numer. 5. super regul. & coram Achil. decis. 9. super reg. de trien. n. 4. & coram Gregor. XV. dec. 189. n. 5. præsertim cum in eisdem articulis asseratur vnicum esse librum pro descriptione studentium destinatum, & ab vnica tantum persona retentum, quæ Secretarij munere fungitur, qui sanè articuli, cum non nisi ex testium depositione valeant iustificari, admitti debent, etiamsi aliorum probatio resultaret ex scripturis, vt firmavit Rota dec. 17. de test. in antiq. & coram Caualer. dec. 271. numer. 5.

3. Hinc cessat obiectio, quod articuli videantur concepti ad evertenda decisionem fundamenta, & propterea reici debent, vt alias reiecit Rota in Mediol. con. 9. Maij 1597. coram clar. mem. Card. Pamphilio, & in Bononien. dismembrationis 11. Decembr. 1634. coram R. P. D. meo Ghislerio: illi enim etiam admitti solent dum sumus veritatis exhibetur, vt censuit Rota coram Greg. decis. 414. n. 4. & in Cracouien. iuris legendi 3. Decembr. 1629. coram R. P. D. meo Ghislerio inter impress. part. 5. decis. 325. numer. 28.

4. Tollitur etiam altera obiectio, quod materia super qua petitur testium examen, vt continens probationem falsitatis, dicatur obiectiua, super qua remissoria non conceditur, iuxta dec. Verall. 60. numer. 2. & 63. numer. 3. part. 3. & 503. numer. 4. part. 2. recent. Quia dum datur sumus, denegari non debet articulorum admissio, etiam materia obiectiua, si obiecta deducantur excipiendo, & sint de iure dantis, vt notat Vestr. in prax. lib. 6. cap. vltim. numer. 1. in fin. post Felinum in cap. cum causam, n. 23. de testib. Menoch. de recap. rem. 15. n. 361. Rota coram Pat. dec. 219. n. 3. lib. 1. & coram Buratt. decis. 28. n. 7.

5. Non obstat sententiam Petri transiitum fecisse in iudicatum, quod suum sicut litibus imponit, illa articulorum admissionem impedit, lal. in l. pater furioso. numer. 22. ff. de his qui sunt sui vel alior. iur. Rota coram Verall. dec. 51. numer. 1. part. 3. & coram Greg. dec. 211. nu. 2. quia limitatur prædicta conclusio pendente causa restitutionis in integrum, vt dixit Rot. coram Verallo dec. 67. nom. 1. part. 3. & coram Buratto dec. 555. numer. 5. & coram Canal. dec. 425. numer. 3. & in Ianuen. pecuniaria 27. Iun. & 28. Decemb. 1642. coram Renerendis. D. meo Decano etiam lapsus fuerit quadriensium, quod ex stylo Curie ad hunc effectum non attenditur, vt firmavit Rota coram Buratt. decis. 452. numer. 7. & 604. numer. 17. & in Adrien. Iurisdi. 27. Iunij 1621. coram bon. mem. Pivouano, & in Romana fidei commissi de Caietani 22. Aprilis 1655. coram bon. mem. Coccino.

Et ita vtraque, &c.

DECISIO XLIII.

Sacra Rot. coram R. D. Dnozet Decano.

In Cauſa Tolercana Pensionis.

Luna 15. Ianuarij 1646.

§. 1. **A**genti D. Abbati Ioanni Antonio Colla, pro vsque sub Kalend. April. 1626. super Archidiaconatu Toleri per Eminentissimum D. Cardinalem Borgiam tunc possessore, contra D. Paulum Iordanum, vt hinc inde forem, qui accesserat huic reservationi, cum opponeretur de dicta pensionis extinctione per obitum Didaci de Cardenas, sub cuius nomine apparebat facta reservatio; sed tamen allegabatur à Domino Abbate eisdem tantummodò nomen illum præstitisse, commodum vero & vtilitatem spectare ad ipsum Dominum Abbatem, sicut idem Cardenas tanquam Hispanus vulgari nuncupatus Testa disferro habebat etiam alias pensiones super sui capite, reservatas ad commodum & vtilitatem Itolorum, ita vt inde iuuetur ipse dictus Abbas subrogatione quam fecit sanctæ memoriæ Verbanus VIII. Ioannis Gonzales Lagunes pariter Hispani, transiitendo in istum omnes pensiones, quæ aderam auctoritate Apostolica reservate super capite dicti Cardenas. Contigit dubitari, an pensio sit reservata ad commodum & vtilitatem ipsius Domini Abbatis, & D. Paulus Iordanus pro ea teneatur. Quo dubio proposito DD. vtrumque illius caput affirmatiue resolverunt.

2. Etenim respectu vtilitatis & commoditatis pro Domino Abbate animaduertebatur nouum non esse, vt reservationes pensionum concipiuntur in persona Hispani, & nihilominus commoditas spectet ad Italum, prout fieri consueuisse referunt Garz. de Benef. p. 1. r. 5. n. 261. Loter. de re benef. lib. 1. q. 36. numer. 90. & segg. Castrop. quest. mor. tom. 2. tract. 13. disp. 1. puncti. 15. §. 10. numer. 2. Rot. diuers. dec. 400. n. 2. p. 1. in Nolana pensionis 10. Ianuarij 1610. impress. penes Marches. de commiss. p. 2. pag. 622. n. 8. coram Buratt. dec. 835. n. 6. & coram Renerendis. D. Durano dec. 183. n. 8. super quod vbi directæ probatio nequeat haberi, nec dubitabatur sufficere præsumptiones, & coniecturas, Loter. d. q. 36. n. 103. Caputaq. dec. 200. n. 6. p. 1. Rot. ibi dec. 401. numer. 2. p. 1. coram Card. Seraph. dec. 1088. n. 1. & dec. 1108. numer. 1. & coram Buratt. dec. 724. n. 3. & dec. 791. n. 2.

3. Ita verò Papam voluisse in præsentem reservare ad commodum & vtilitatem Domini Abbatis, ipsum Papam ac partes hoc ita etiam intellexisse apparet, librando non minus contextum totius supplicationis, quam ferriem desuper gestorum die Signaturæ illius, vel ante, ac demum postea, supplicatio enim ipsa continendo inuenit cum reservatione pensionis cui Eminentiss. Cardinalis Borgia consensit, etiam resignationem Domini Abbatis Costæ de Canonicatu in Ecclesia Collegiata Beatæ Virginis Mariæ in Via Lata Urbis, ad fauorem D. Iordani familiaris eiusdem Eminentissimi Cardinalis, ac facultatem pro reuocatorio pensionis transferendi, & respectiuo Eminentissimi Cardinalis Titularis onere illam soluendi, etiam mandatam, sicut detegit contemplationem habitam à Papa dictæ vtilitatis & commoditatis, siue dñi, alioquin frustratoria fuisset mentio resignationis factæ à Domino Abbate Colla, vt bene ad rem ponderat Cardin. Seraph. decis. 1108. numer. 3. siue potissimum, quia similes facultates non continebantur inseri literis reservationum continentium indifferenter pensionarij nominationem, cum illius commodo, sed bene quando vnus nominatus, ac alter debet habere commodum, vt in hisce pensionibus Hispani-

nis, quarum commodum Papa velit spectare ad Italiam, ne tunc Italus per obitum Hispani, in cuius personam reservatio concipitur, remaneat priuatus commoditate pensionis, Loter. *de re benef. dist. 9. 36. num. 100.* Caltrapol. *quest. moral. dist. 5. 10. num. 1. vers. quapropter.*

4. Prout eadem contemplatio elicitur à correspondente pensionis ad reservationem, quatenus eadem die signatæ supplicationis Eminentiss. Cardinalis consensu dictæ reservationi, si gratificans suo familiari, cui Canonicatus resignatus conferebatur, ac damnum reſeruentis resignantis, iuxta modum in reservationibus receptum, de quo Paris. *de resign. lib. 6. q. 2. n. 2.* Atque D. Iordanus resignatarius accessit obligationi Eminentiss. Cardinalis, ut principalis principaliter, & in solidum promittens vltro releuare indemnem Eminentiss. Cardinalem, & loco cedatæ banchariæ demandatæ in supplicatione, attergavit nominationi fauore D. Abbatis Costæ, loca vndecim montis Fidei, cum expressione etiam quod ipsa remanerent obligata, donec pensio durauerit, etiam si Archidiaconatus in alios transferrentur, quæ actuum coherencia, cum omnino verisimilem inferat correspondentiam, ut inde vnus actus intelligatur factus propter alium, ad tradita per doctores in *l. penult. C. de pass. Menochius conf. 1. n. 145. Surd. conf. 17. n. 9. Gabr. de presump. concl. 13. n. 45. Cardin. Mant. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 3. n. 2. Paris. de resign. lib. 1. q. 2. n. 21. & lib. 1. q. 7. n. 45. Giurb. dec. 85. num. 10. vbi post alios affirmat num. 20. id procedere, siue actus gesti fuerint inter eandem, siue diuersas personas. Rota *rec. dec. 12. n. 40. part. 5. coram Buratt. dec. 161. n. 4. & coram Renerendiss. D. Durano, dec. 11. n. 12.* Vtique suadet personam D. Abbatis resignantis nominatam in prima parte supplicationis, subintelligi etiam in secunda, quoniam in correspondentiis vnium alteri censetur inesse, *l. leia. ff. si certi. ceteri. si ventris. in bonis. ff. de privileg. credit. Bald. conf. 3. n. 1. per tot. lib. 3. Alba. conf. 230. n. 3. Ioannes Franc. a Ponte conf. 69. n. 19. Rota recent. dec. 423. n. 6. p. 1. dec. 108. n. 5. part. 5. & dec. 323. nu. 86. part. 6.**

5. Et id ipsum denique conuincunt, tum præcedens tractatus reservandæ pensionis ad commodum & utilitatem D. Abbatis resignantis, vnde rectè sumitur interpretatio conclusionis, *Surd. conf. 1. 02. n. 19. & seq. & dec. 295. n. 10. & dec. 238. n. 30. & seq. Add. ad sanct. mem. Greg. XV. dec. 169. n. 7.* vt comprehatur per testem mediatorem, seu expeditorem litterarum reservationis, & pensionis, cui licet vnico deferatur: ita deponenti de facto proprio, saltem concurrentibus adminiculis, Crauetta *conf. 178. n. 7. Caputa. dec. 271. n. 1. & 3. p. 3. Rota diuers. dec. 220. n. 4. p. 2. coram sanct. mem. Gregorij. dec. 247. n. 6. & rec. dec. 162. n. 3. & dec. 201. n. 9. p. 3. & dec. 87. n. 9. p. 6.* Nimium contemporanea & conformi annotatione in libro ipsius expeditoris, ac depositione alterius testis, quoad ordinem datum Hispano de Cardenas per Dominum Subdatarium sese gerenti in ista pensione, ad instar reliquarum sui nomine Cantantium in Hispania, cuius libet sui depositionis efficacia, licet non careat aliquali dubitatione respectu integritatis fidei, ex traditis in *dec. Buratt. 835. n. 14.* Tamen est considerabilis ad effectum ita adminiculandi, sicut de scripturis, & cæteris probationibus informibus, animaduertunt Bald. *conf. 204. n. 7. lib. 3. Rot. recent. dec. 310. n. 3. & dec. 598. n. 6. part. 1.*

6. Tum etiam qualitas eiusdem Hispani habentis similes pensiones ad commodum & utilitatem Italarum, cum obseruantia securarum solutionum ad commodum & utilitatem Domini Abbatis, tam de ordine dictorum Cardenas & Luganes, quas etiam sine eo, sed per seipsum exigendo, vt ex quietantiis & depositionibus testium, quæ obseruantia pariter demonstrat, sic Papam, necnon partes ab initio intellexisse, iuxta adducta

in *dec. 261. n. 4. dec. 521. num. 8. & dec. 19. num. 6. part. 1. recent.*

7. Et ex his de licentia Papæ Domini non dubitant, siue resuler ipsa, vt dictum est, ex illa actuum correspondente reservationis, & reservationis, quasi hoc ob oculos ponat, supplicantes nihil aliud intendisse, quam ex quadam veluti permutatione pensionem succedere loco Canonicatus, ad reparandum cum mensura iustitiæ incommodum, quod ob dimissionem propriæ utilitatis ad inuicem subibatur, siue ex incerta in eadem serie reservationis pensionis ipsa facultate eam transferendi, quando nunquam alias in eodem contentum reservationis solita à Papa respectu aliarum pensionum concedi, derogat id agi, vt in illis confidentialibus pensionibus obuietur possibilitati extinctionis earundem, si forte contingeret præcedere Hispanum, qui nomen accommodauit, indeque emergat declaratiua expressio non debere commensurari durationem pensionis ad vitam nominati reservatarij, sed hoc etiam extincto, adhuc curari vt superstes existat pensio, ne pereat commoditas illius cui verè gratia reservatæ pensionis dirigebatur, siue ex decreto contento in supplicatione absolutoria Hispani, & Translatarij à restitutione terminorum exactorum pensionis, in omnem casum repetitionis, à Titulari, quod propriè & præcisè conuenit naturæ confidentialis pensionis, cum tali casu satis sit emergere scientiam, & posse eam excitari in Papa ex toto tenore supplicationis sibi porrectæ, & ex rebus ac verbis in ea contentis, præcipuè simili confidentiali pensioni tantommodò conuenientibus, quæ bene proinde excludunt præsumptionem ignorantie ad probationem scientiæ inde resultantis, Riminaldus in *conf. 234. n. 328. Bero. conf. 1. n. 10. vol. 3. Paris. de confid. q. 40. n. 10. & seq. & n. 19. & 31. ac de resign. lib. 2. q. 2. n. 67. & seq. & lib. 10. q. 2. n. 15. & seq. Loter. de re benef. lib. 5. q. 36. n. 92. 97. 100. & seq. & lib. 3. q. 9. n. 49. Rot. dec. 271. lib. 2. part. 3. diuers.*

8. Et hoc ita percepisse, & voluisse ipsum Papam expromere supradictum ordinem datum dicto Cardenas à Domino Subdatario, per quem vti per organum defertur nobis vox & intentio Papæ, & ex illius scientia de ipsiusmet Principis scientia certioramur. Riminaldus in *conf. 640. n. 20. & 29. Loter. de re benef. lib. 2. q. 23. n. 26. & 27. Rot. decisi. 387. sub num. 6. vers. unde inferebatur. part. 3. recent.*

9. Non oblat, quod hæc pensio non reperitur descripta in libris Datarie, vbi adnotantur similes pensiones confidentiales, quidquid enim ab eis dumtaxat veritatem haberi posse dixerint Garz. *de benef. part. 1. cap. 5. nu. 270.* Cardin. Seraph. *decisi. 1088. sub. num. 4. Buratt. dec. 835. num. 9.* loquuntur in casu quo ex tenore supplicationis, & subiecta materia veritas non percipiebatur, excludunt quin ex ipsa supplicatione & litteris probatio valeat desumi, cum in d. litteræ & supplicatio plenè probent. *Rot. dec. 28. de probat. in antiq. dec. 265. num. 6. p. 7. recent.* & in proposito *dec. 399. num. 2. p. 1. diuers.* Neque incuria officialis, ad quem spectabat munus ita describendi, nocere debet Italo habenti fundatam intentionem ex aliis probationibus, vt in simili de Notario omittente instrumentum in protocollo, dixit Rota coram Card. Causal. *decisi. 22. n. 11. & coram Buratto decisi. 10. n. 6. & 7.* Aliud autem simile contrarium de Chirographis officialibus defectu registrationis diluitur, quia in illis adest particularis constitutio, se. record. Pij IV. de registrandis. At gratia pensionis perfectionem recipit à sola signatura supplicationis. Cassador. *dec. 4. n. 2. de caus. poss. & propriis. Rot. diuers. dec. 418. n. 3. p. 1.*

10. Minus refert literas reservationis fuisse expeditas cum solutione componenda, quæ non consueuerit solui in pensionibus Hispanis confidentialibus; ita enim contigit, quoad reservatas in prouisionibus beneficio-

rum, non in resignationibus ad fauorem nec quidem ratione qualitatis pensionis, sed personarum cum plerumque concedantur familiaribus, & aliis charis Pontifici solitis eximi ab impensa compositionum, vt in *decis.* 400. n. 10. *vers. septimo qui in sin. p. 1. diuers.* Et solutionem componenda potius retorquet pro D. Abbate, qui illam impendit ad adiuvandum aliunde probatam ipsius contemplationem, elicitur *ex adductis in decis. Buratt.* 724. n. 3. & 791. n. 2.

11. Nec est considerabilis ratio per Papam deducta in litteris reservationis vite, & honestatis morum dicti Hispani, vel attentio quod ea verificari possit respectu proprietatis remanentis penes Hispanum, in quo propterea requiritur ipsorum honestas, & character clericalis. Felin. *in oper. moral. tom. 3. tract. 42. c. 9. n. 19.* Vel etiam quia effectus conceptorum verborum egra Hispanum proprietate seu nomine fruentem, magis dirigatur ad Italum contemplatum respectu commodi, iuxta regulam plus valere quod agitur, quam quod fitè concipitur *l. 1. & tot. tit. C. plus valer. quod agit.* cum aliis quas in specie pensionis retulit, & secuta est. Rota *in impress. penes Pacific. de salu. decis.* 129. n. 3.

12. Neque reuelat ab Hispano traditum non fuisse. Domino Abbati consuetum in pensionibus confidentialibus dari mandatum irrevocabile ad exigendum, de quo *in dict. decis. Buratt.* 835. n. 8. Illud enim sapissime consuevit mitti, vt in *decis.* Card. Seraph. 1088. *sub n. 9.* cui in omnem casum, vel alteri defectui, etiam si adesset alicuius momenti, praevalerent solida fundamenta comprobatae contemplationis commodi & utilitatis pro Domino Abbate ex supra allegatis.

13. Hinc firmato antecedenti contemplationis prædictæ resultat necessaria consequentia, vt Dominus Iordanus vigore suæ accessionis, fideiussionis, teneatur soluere Domino Abbati Costæ, cum omnes pensiones reservate Hispano de Cardenas, fuerint per sanct. mem. Urbanum VIII. translatae habita generali, & in differenti relatione, prout in diuersis supplicationibus, seu cedulis motus proprii de super signatis continebatur in personam Iohannis Gonzales Lagunes, qui adhuc vivit, atque obligationum seu fideiussionum vis in tali casu tendat ad Itali commodum, non ad Hispani utilitatem. Gratianus *dist. ep. 131. n. 20.* Rot. *in impress. penes Pacific. dicta decis.* 129. eodem n. 3.

14. Nec translatione secuta Eminentissimi Cardin. Borgie ad Ecclesiam Hispanen. & deinde ad Toletan. potest dici accessionem D. Iordani expirasse, quia nondum in reservatione pensionis, iuxta quam & iuxta omnia decreta in ea contenta se obligavit idem Dominus Iordanus, cauetur expressè quod obligationes & accessiones consistant in suo robore, etiam postquam ipse Eminentiss. Cardin. Archidiaconatum dimisisset, nisi successor fecerit firvilem obligationem & teneri præcisè se, ac suos successores & fideiussos, velle declaravit idem Eminentissimus Cardinalis, ad formam omnium decretorum reservationis ipsa pensione durante, etiam quod quacunque auctoritate, & motu proprio Papæ fieret de dicto Archidiaconatu aliqua provisio, donec provisi, se pariter obligarent, & ceteras cautelas hic in Vrbe præstant pro securitate pensionis, ac dimittere intelligatur, qui consensit incompatibili ascensionem Paris. *de resignat. lib. 1. part. 1. n. 40.* vbi ex Mandos. *super. regul. Cancellar. de infirm. q. 13. n. 8. & 9.* Aut quod verbum dimisso est loco generis, & complectitur quemcumque actum, per quem à se quis abdicare ius proprium cõicitur. Eoque magis vbi translatio, vt in presenti successit propter meritum translati, tunc enim effecta intelligitur ex parte eiusdem translati à proprio consensu, & acceptatione Abbas *in Cap. ultim. num. 11. de postulat. Prelat. Calder. consil. 1. de translat. Prelat. Loter de re benefic. lib. 2. q. 28. n. 77. & 79.* & fuit dictum *in Bonon. beneficio-*

rum 29. Maij 1645. *coram R. P. Domino meo Rictorio teneaturque ad interesse sic ad solutionem Eminentissimi Cardinalis, & ipse D. Iordanus principalis fideiussor donec integrum factum alienæ futurse obligationis ab ipso omnino præstetur ex Rota *coram sanct. mem. Greg. XV. decis.* 241.*

15. Sed, & ulterius etiam obligatio D. Iordani emanavit de soluendo absolute donec pensio duraverit, cum specificatione etiam si Archidiaconatus huiusmodi quovis modo vacando ad alios tertios possessores transferatur: nam verba quovismodo, adiecta vacationi important irrefragabiliter omnem eiusmodi vacationem exigibilem Gabr. *conf.* 187. n. 9. l. 1. Roland. *conf. 4. n. 48. l. 1.* Laurent. *decis. Avenionen.* 110. n. 1. cum aliis per Modern. *Lusitan. dist.* 339. n. 1. & sequentibus Rot. *diuers. decis.* 704. *num.* 19. *part. 1.* Ac fine dubio potuit idem Iordanus velle manere suam obligationem postquam Archidiaconatus quomodocunque in aliam personam transiisset, quia non prohibetur quis fideiussore pro alio, & obligare se pro re aliena vt decilium fuisse in vna *Prænestina & Senens. pensionis 10. Ianuarij 1558 coram Quivuga.* referunt & eam sequuntur Paris. *de resignat. lib. 1. qu. 8. num. p. 16. & 17.* Garz. *de benefice. 1. c. 5. n. 180.*

Et ita vtraque parte informante, &c.

DECISIO XLIV.

Sacra Rotæ Romana coram R. P. D. C. C. C. C.

Vercellen. Decimarum.

Lunnâ 15. Ianuarij 1646.

§. 1. **S**tandum esse in decis. *sub die 3. Novembris præteritis*, Domini responderunt, cum nequeat dubitari, Capitulum in exactione decimarum in territorio Oppidi Cassinarum stratae habere intentionem fundatam in sententia antiquissima anni 1464. lata ad sui fauorem super huiusmodi solutione contra Communitatem, & homines dicti Oppidi, & confirmata per tres alias sententias Rotaes, quas effectum sortitas fuisse, offendunt depositiones testium, locationes de huiusmodi decimis cum subsequuta exactione, & propria confessio earundem Monialium summ. *vetet. n. 43. & 5.* Quæ sententia, cum finet statum, allicet etiam Moniales, licet ibidem non expressas vt fuit probatum in decisione, quæ revidetur §. *Capitulum enim.*

2. Nec obstare visa fuerunt Dominis privilegia de nouo adducta, & quibus fit tota vis ab Informantibus pro Monialibus, Privilegium enim Bonafacij VIII. (vt omnia examinentur) datum in eorum *Summ. n. 2.* per quod dd. Moniales à solutione huiusmodi decimarum prætenduntur exemptæ, licet contineat derogationem quarumcumque Constitutionum Apostolicarum, & legum Imperialium, cum clausula generali, *Quibuscumque.* Attamen non continet derogationem Concilij Lateran. *in cap. nuper de decim.* quod specificam, & expressam requirit, nec in generalissima comprehenditur, vt probat Archid. *in c. 1. n. 2. vers. vel dic.* Planus, *de consil. in 6. Mohed. dec. 7. n. 2. de locat. Rot. in Toler. decimarum 46. Novembris 1606. coram Iusto n. 2. post. Marchese de Commiss. part. 2. fol. 506. in Vrbinate. decimarum 25. Iunij 1618. coram sanctissimo D. N. post Tambur. de iur. Abbas. decis. 95. n. 4. coram bon. mem. Coccino decis. 269. n. 2. in recent. dec. 341. n. 2. part. 1. decis. 129. n. 2. part. 2. & decis. 103. num. pariter 2. part. 7. & in Hispanen. decimarum. 17. Iunij 1664. coram R. P. D. meo Corrado.*

3. Privilegium verò Gregorij XI. in Bull. tom. 1. inter eius